

**ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ**  
**ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΔΗΜΤΣΑ**  
**ΕΝ ΤΩ ΙΕΡΟΚΟΙΝΟΤΙΚΩ ΜΕΓΑΡΩ**

(Έκφωνουμένη υπό του Έκπροσώπου τῆς Ἱ. Κοινότητος)

Δευτέρα 31.7./13.8.2018

Ἐξοχώτατε κύριε Διοικητά,

Τὸ Ἱερὸν Σῶμα τῶν κατὰ τὸ Σύνταγμα ἀσκούντων τὴν διοίκησιν τοῦ Ἀγίου Ὁρους Ἀντιπροσώπων τῶν 20 Ἱερῶν Μονῶν, ἡ Ἱ. Κοινότης τοῦ Ἀγίου Ὁρους, Σᾶς ὑποδέχεται σήμερον κατὰ τὴν τάξιν εἰς τὸ Κέντρον τοῦ Ἄθω ὡς τὸν νέον Πολιτικὸν Διοικητὴν τοῦ τόπου καὶ εἰς τὸ πρόσωπόν Σας χαιρετίζει τὴν ἔντιμον Ἑλληνικὴν Πολιτείαν, προσδοκῶσα ὅτι ἡ ἐγκατάστασίς Σας ἐνταῦθα ἐγκαινιάζει μίαν γόνιμον περίοδον εἰς τὰς σχέσεις τῶν δύο πλευρῶν, τῆς κυριάρχου Πολιτείας καὶ τοῦ ἔκπαλαι, ἐπὶ ἑνδεκα σχεδὸν αἰῶνας, αὐτοδιοικήτου Ἀγίου Ὁρους.

Σᾶς ὑποδεχόμεθα μὲ αἰσθήματα ἀγάπης, ἐκτιμήσεως καὶ εὐχῶν πολλῶν. Ἡ γνωστὴ διαδρομὴ Σας καὶ ἡ ἔκδηλος διάθεσίς Σας νὰ ἐργάζεσθε δι' εὐγενεῖς, φιλανθρωπικοὺς σκοπούς, αἱ γνώσεις Σας περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὀργανισμῶν καὶ ἡ ἡλικία Σας ἀποτελοῦν ἱκανὰ ἐφόδια διὰ μίαν ἐπιτυχῆ θητείαν.

Ἡμεῖς, ὡς Ἱερὰ Κοινότης, θεωροῦμεν ὅτι αἱ κοινῶς ἐνδιαφέροντος - Ἀγίου Ὁρους καὶ Πολιτείας - ὑποθέσεις δύνανται πάντοτε νὰ καταλήγουν ἐπιτυχῶς δι' ἀμφοτέρω τὰ μέρη, ὅταν ἀντιμετωπίζονται μὲ εἰλικρίνειαν, εὐθύτητα καὶ προσήλωσιν εἰς τοὺς θεσμούς. Αὐτὰ εἶναι τὰ κλεῖθρα τῆς ἀγαθῆς συννυπάρξεως. Τὸ παρελθὸν ἔδειξεν ὅτι, ὅταν τοῦτο δὲν γίνεται ἀντιληπτὸν ἢ ἐμφιλοχωροῦν ἀτομικαὶ ἀκροβασίαι, γεννῶνται ταλαιπωρίαι ὅχι μόνον διὰ τοὺς ἀκροβατοῦντας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ὑποθέσεις καθ' ἑαυτάς. Τὰ πράγματα εἶναι ἀπλᾶ, ἀλλὰ καὶ σοβαρά.

Ὑπὸ τὸ πρῶσιμα αὐτό, ἐπιτρέψατε κύριε Διοικητά, ἐν πολλῇ ἀγάπῃ νὰ ἐπισημάνωμεν διὰ βραχέων ἐκ μέρους τοῦ Ἀγίου Ὁρους, τὰ κρίσιμα σημεῖα τοῦ ἀνατεθειμένου ἡμῖν τε καὶ ὑμῖν ἔργου.

Τὸ Ἅγιον Ὁρος τυγχάνει τὸ μοναδικὸν τμήμα τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖον χαίρει μιᾶς ἄκρως ἰδιαζούσης καὶ ἐνισχυμένης αὐτοδιοικήσεως, ἥτις

ἀκολουθεῖ τὸν ἀγιώνυμον τόπον καὶ διετηρήθη ὑπὸ τῶν Ἀγιορειτῶν ἀπὸ τῆς πρώτης συγκροτήσεώς του κατὰ τὸν 10ον αἰῶνα. Δὲν εἶναι πολλοὶ οἱ ἀνὰ τὴν ὑφήλιον θεσπισθέντες ὀργανισμοί, οἱ θάλλοντες ἐπὶ τόσους αἰῶνας ὑπὸ ἀπαράλλακτον καθεστώς. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν δικαίως ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία σεμνύνεται ὅτι ὁ Ἱερὸς Ἄθως ἐμπίπτει εἰς τὴν ἐπικράτειάν της καὶ εὐλόγως συναισθάνεται τὴν ἀνάγκην καὶ ὑποχρέωσίν της ἀπέναντι εἰς τοὺς αἰῶνας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ προσβλέπουσα εἰς τὸ μέλλον, ὅπως ὑποστηρίξῃ τὸ Ἅγιον Ὅρος εἰς τὴν βαρεῖαν ἀποστολήν του.

Ἀσφαλὲς καὶ ἀναντίρρητον στοιχεῖον τῆς μακροβιότητος τοῦ Ἀγιωνύμου Τόπου καὶ συγχρόνως ἐγγύησιν διὰ τὸ μέλλον ἀποτελεῖ ἡ διοίκησις τῶν ἑαυτοῦ ὑποθέσεων διὰ τῶν ὀργάνων του, χωρὶς μεσολάβησιν ἄλλου τινος. Αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ εἰσὶν αὐτοδιοίκητοι, τοῦτέστιν ἀναδεικνύουν ἀνεπηρέαστοι τὰ ὄργανά των καὶ δι αὐτῶν διοικοῦνται. Αἱ δὲ κοιναὶ ὑποθέσεις των ἀνήκουν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἱεροῦ τούτου Σώματος, τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος. Οὕτω πῶς εἶχεν ἡ κατάστασις ὅταν τὸ Ἅγιον Ὅρος παρελήφθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, οὕτω ἀπετυπώθη εἰς τὸν ἐκπονηθέντα ΚΧ ἐν ἔτει 1924 καὶ οὕτω κατωχυρώθη ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος ἐν ἔτει 1926.

Εἰς τὴν αὐτοδιοίκησιν τοῦ τόπου οὐδεὶς πλὴν τῶν Ἀγιορειτῶν ἔχει συμμετοχήν.

Ἡ Πολιτικὴ Διοίκησις, Ἐξοχώτατε, δὲν ἔχει σχέσιν καὶ δὲν δύναται νὰ ἀσχολῇται μὲ τὴν διοίκησιν τῶν ἐσωτερικῶν ὑποθέσεων τοῦ Ἀγίου Ὁρους. Ἐξαντλεῖται εἰς τὴν ἀσκήσιν τῶν λειτουργιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν εἰς τὸν σκληρὸν πυρῆνα τῆς σχέσεως μετὰ τοῦ κράτους, ἡγουν εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν, ἐπιπροσθέτως δὲ τὸ Σύνταγμα ὁρίζει ὅτι τὸ κράτος μεριμνᾷ διὰ τὴν νομιμότητα τῶν αποφάσεων τῶν ἀγιορειτικῶν ἀρχῶν καὶ ἀναθέτει εἰς τὸν Πολ. Διοικητὴν τὴν σχετικὴν ἐποπτείαν.

Ἐν σχέσει πρὸς τοῦτο ἡ ἱστορία ἀπέδειξεν ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν δὲν ὑπῆρξαν ἄξιοι λόγου περιπτώσεις ἱκαναὶ νὰ ἐνεργοποιήσουν τὴν σχετικὴν

άρμοδιότητα. Ἀντιθέτως ἡ Ἀγιορειτικὴ μνήμη διασώζει ἐκ τοῦ παρελθόντος περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ ἐποπτεία νομιμότητος ἐλειτούργησεν ὡς πρόφασις πρὸς ἐπέμβασιν εἰς τὴν αὐτοδιοίκησιν.

Ἄς μείνωμεν ὀλίγον εἰς τὴν νομιμότητα. Ἡ νομιμότης, κύριε Διοικητά, δὲν εἶναι ἀγαθὸν ἀνῆκον εἰς τὸ κράτος ἀορίστως καὶ ἀσκόπως. Ἡ τήρησίς της δὲν εἶναι αὐτοσκοπός. Τὸ κράτος ἐγγυᾶται δι' αὐτῆς τὴν εὐτακτον λειτουργίαν τῶν θεσμῶν καὶ τὴν κοινωνικὴν εἰρήνην καὶ πρόοδον. Ἐπιτρέψατε λοιπὸν μίαν διαπίστωσιν. Τὸ πρόβλημα ἐν Ἀγίῳ Ὄρει ἐν τέλει δὲν ἔγκειται εἰς τὸν χαρακτῆρα τῶν ἀποφάσεων τῶν ἀγιορειτικῶν ἀρχῶν· Σᾶς διαβεβαιοῦμεν ὅτι δὲν θὰ ἔχετε ἀφορμὴν νὰ ἀσχοληθῆτε κἂν· πρῶτοι ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν νομιμότητα εἴμεθα ἡμεῖς οἱ Ἀγιορεῖται.

Τὸ πρόβλημα, πολλῶ μᾶλλον, ἔγκειται εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ κράτους νὰ τηρῇ τὴν νομιμότητα. Ὡς ἐγγυητὴς αὐτῆς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ θεωρῇ ὅτι ἐξαντλεῖται ἡ ὑποχρέωσίς του εἰς τὴν πρόβλεψιν τῆς ἐποπτείας νομιμότητος τῶν ἀποφάσεων τῶν ἀγιορειτικῶν ἀρχῶν. Τοῦτο, θὰ ἐλέγομεν, εἶναι μία παρонуχίς τοῦ ζητήματος. Κυρίως τὸ κράτος εἶναι σοβαρότατα ἐπιπεφορτισμένον νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εἰρηνικὴν, εὐνομον καὶ εὐτακτον διαβίωσιν ἐν Ἀγίῳ Ὄρει. Δὲν πρόκειται περὶ θεωρητικῆς διαπιστώσεως. Ταῦτα ἀποτυποῦνται ρητῶς εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους ὡς ἐξῆς: τήρησις τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας, καὶ ἐκτέλεσις τῶν νομίμων ἀποφάσεων τῶν μοναστηριακῶν ἀρχῶν.

Ἄνευ αὐτῶν τῶν λειτουργιῶν τοῦ κράτους, λειτουργιῶν αἱ ὁποῖαι ἀνατίθενται εἰς Ὑμᾶς, κύριε Διοικητά, οἰαδήποτε συζήτησις περὶ παρουσίας τοῦ κράτους εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, περὶ περιφρουρήσεως τῆς νομιμότητος κ.λπ. εἶναι γράμμα κενόν. Καὶ ὁδηγεῖ εἰς τὸ ἀντίθετον: τὴν αὐθαιρεσίαν, τὴν ἀνομίαν, τὴν ἀναρχίαν. Καταστάσεις διαβρωτικᾶς, ἂν μὴ καταστροφικᾶς.

Ἐν κατακλείδι, νὰ εἰσθε βέβαιος ὅτι ἡμεῖς περιφρουροῦμεν τὴν νομιμότητα, ἀλλὰ ἀναμένονμεν ταυτοχρόνως ὑπὸ τοῦ κράτους ἀπαρέγκλιτον τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νομίμων ἀποφάσεων τῶν

μοναστηριακῶν ἀρχῶν. Ὑπεκφυγαὶ καὶ παραλείψεις αὐτῶν τῶν καθηκόντων, ἐπικαλούμεναι δῆθεν τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ὀδηγοῦν μετ' ἀσφαλείας εἰς τὴν ὑπονόμευσιν ἀκριβῶς τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς εἰρηνικῆς διαβιώσεως. Καὶ ὅχι μόνον. Συνιστοῦν ἀπαράδεκτον ἐπέμβασιν εἰς τὴν αὐτοδιοίκησιν τοῦ τόπου. Τοῦτο γίνεται ἀντιληπτὸν ἰδίως ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νομίμων ἀποφάσεων. Ὅταν αὗται δὲν ἐκτελῶνται, τότε τί ἄλλο σημαίνει τοῦτο ἀπὸ τὴν ἄρνησιν τοῦ δικαιώματος εἰς αὐτοδιοίκησιν; Ὅταν μία νόμιμος ἀπόφασις τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος δὲν ἐκτελῆται ὑπὸ τοῦ Πολιτικοῦ Διοικητοῦ, τί ἔχομεν ἐκτὸς ἀπὸ μίαν ὠμὴν καταστρατήγησιν τοῦ ἀρχαίου καθεστῶτος τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Ὅπως εἶπομεν λοιπὸν καὶ ἀνωτέρω, Ἐξοχώτατε, τὰ πράγματα εἶναι ἀπλᾶ ἀλλὰ καὶ πολὺ σοβαρά. Δὲν ἀρκοῦν οἱ ὠραῖοι λόγοι. Ὁ διορισμὸς Σας μᾶς δίνει τὴν εὐκαιρίαν νὰ διευκρινίσωμεν τὰ πράγματα, ὥστε νὰ ἀποφευχθοῦν παρεξηγήσεις καὶ παρερμηνεῖαι. Ἀναμένομεν νὰ ἴδωμεν ἐν τῷ προσώπῳ Σας τὸν ἄξιον ἐκπρόσωπον μιᾶς δικαιοκρατούμενης πολιτείας, ὃ ὁποῖος ἅμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του θὰ ἀσκήσῃ τὰς ὡς ἄνω ἀρμοδιότητάς του ἀπροφασίστως.

Καὶ ἐρχόμεθα εἰς ὠρισμένα βασικὰ ζητήματα, τῶν ὁποίων θεωροῦμεν ὅτι δέον νὰ ἐπιληφθῇτε ὡς ὁ νέος Πολιτικὸς Διοικητής. Ἐν πρώτοις ἐκφράζομεν τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὅπως ἐνισχυθῇ ἡ ἀπ' εὐθείας σχέσις μετὰ τῆς κορυφῆς τῆς Πολιτείας, δηλαδὴ τοῦ κυρίου Πρωθυπουργοῦ τῆς χώρας. Καὶ δὲν ὑπάρχει αἰτία νὰ βραδύνη περαιτέρω ἡ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Πρωθυπουργικοῦ Γραφείου ρύθμισις τοῦ προγράμματος τῆς συναντήσεως μετ' αὐτοῦ τῆς ἀρμοδίου ἱεροκοινοτικῆς ἐπιτροπῆς. Παρακαλοῦμεν νὰ ἐπαναλάβητε πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὴν παλαιότεραν σχετικὴν παράκλησιν ἡμῶν καὶ νὰ συμβάλῃτε εἰς τὰς ἀναγκαίας συνεννοήσεις.

Ἀκολούθως εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἀσχοληθῇτε ἐπισταμένως μετὰ τοῦ ἐκκρεμοῦντος θέματος τῆς Μονῆς Ἐσφιγμένου, τὸ ὁποῖον ὡς καρκίνωμα εἰς τὸ σῶμα τοῦ Ἁγίου Ὁρους πρέπει νὰ λάβῃ τέλος ἄνευ καθυστερήσεως. Θεσμικῶς, ἐκκλησιαστικῶς καὶ δικαστικῶς ἔχει λυθῇ πρὸ πολλοῦ καὶ ἀναμένεται ἡ ὁλοκλήρωσις του διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νομίμων ἀποφάσεων ἀπὸ πλευρᾶς τῆς

Πολιτείας, δηλαδή ὑπὸ τοῦ Πολιτικοῦ Διοικητοῦ, ὥστε μετὰ ταῦτα ἡ νόμιμος ἀδελφότης καὶ διοικήσεις τῆς Μονῆς νὰ δυνηθῇ ἐπὶ τέλους νὰ λειτουργήσῃ ὡς αἱ ὑπόλοιποι Μοναὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους εἰς τὴν ἔδραν της. Εὐχόμεθα καὶ ἀναμένομεν νὰ προσηλωθῇτε εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐμπράκτως, συστηματικῶς καὶ λίαν συντόμως, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς νομίμου διοικήσεως τῆς μονῆς διὰ τὰς τυχόν λεπτομερείας. Εἶναι ἀδιανόητον νὰ παραμένουν ἀνεκτέλεστοι νόμιμοι ἀποφάσεις καὶ νὰ λαθροβιοῦν ἀκόμη ἐνταῦθα ἀπελατέοι σχισματικοὶ κομπορρημονοῦντες εἰς βάρος ὅλων τῶν θεσμῶν τοῦ κράτους καὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Ἐπ' ἐσχάτων, ὅχι ὅμως καὶ διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ γεραροῦ Ἀθωνος, παρατηρεῖται μία ραγδαία αὔξεις προσκυνητῶν, προερχομένων ἐξ ὁμοδόξων κυρίως κρατῶν καὶ παραλλήλως ἐντασις τοῦ ἐνδιαφέροντος ἐγκαταβιώσεως ἀνθρώπων τῆς αὐτῆς προελεύσεως. Τὸ Ἅγιον Ὄρος θετικῶς ἀντιμετωπίζει τὸ αὔξον ἐνδιαφέρον τῶν ὀρθοδόξων διὰ τὸ Περιβόλιον τοῦτο τῆς Κυρίας Θεοτόκου, ἐπιθυμεῖ ὅμως νὰ ὑπομνήσῃ ὅτι ὁ ἡσυχαστικὸς χαρακτήρ του, ἡ ἐκκλησιαστικὴ τάξις ὑπὸ τὴν πνευματικὴν ἐποπτείαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ἡ ἑλληνικὴ κυριαρχία δὲν θὰ διασαλευθῶν.

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπεκταθῶμεν εἰς ἕτερα δευτερεύοντα ζητήματα, βέβαιοι ὄντες ὅτι θὰ φανῇτε ἄρωγὸς πρὸς τὸ Ἅγιον Ὄρος, οἱ μοναχοὶ τοῦ ὁποίου ἴστανται ἐδῶ φρουροὶ τῆς παραδόσεως, φύλακες ἱερῶν σκευῶν, χειρογράφων, ἐντύπων, ἱερῶν εἰκόνων καὶ ἄλλων τιμαλφῶν, συντηρηταὶ ἀρχαίων κτιριακῶν συγκροτημάτων, φιλόξενοι ἐναντι δεκάδων χιλιάδων προσκυνητῶν, πρόμαχοι τῆς πίστεως καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ γένους.

Δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας ἵνα ἐκφράσωμεν δι' Ὑμῶν διὰ πολλαπλῆν φορὰν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν Ἀγιορειτῶν πρὸς τὴν φιλότιν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν διὰ τὴν βοήθειαν καὶ συμπαράστασιν αὐτῆς πρὸς τὰ ἱερὰ τοῦ Ἁγίου Ὁρους σκηνώματα. Διότι, μερίμνη καὶ φροντίδι τῆς Πολιτείας, τὰς τελευταίας δεκαετίας ἀνεστηλώθησαν τὰ περισσότερα παλαιὰ κτίρια τοῦ Ἁγίου Ὁρους, μὲ χρηματοδοτήσεις τόσον ἀπὸ ἐθνικοῦς, ὅσον καὶ εὐρωπαϊκοῦς

πόρους. Παρακαλοῦμεν ὅπως μεταφέρετε τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν βοήθειαν καὶ συμπαράστασιν εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκκρεμούντων προβλημάτων τοῦ Ἁγίου Ὁρους, παρακαλοῦντες διὰ τὴν τακτοποίησιν καὶ τῶν λοιπῶν ἐκκρεμοτήτων.

Κύριε Διοικητά,

Εὐχαριστοῦντες ἅπαντας τοὺς τιμῶντας Ὑμᾶς καὶ τὸ Ἅγιον Ὅρος διὰ τῆς παρουσίας των σήμερον ἐδῶ, εὐχόμεθα καλὴν διακονίαν εἰς τὸ ἔργον Σας μὲ τὴν βοήθειαν τῆς Παναγίας.

Θὰ ἦτο παράλειψις, ἐάν κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων σας, δὲν ἐξεφράζομεν καὶ πάλιν τὰς θερμὰς καὶ ἐγκαρδίους εὐχαριστίας ἐκ μέρους συνόλου τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος εἰς τὸν ἀπερχόμενον Διοικητὴν κ. Ἀρῖστον Κασμίρογλου διὰ τὴν μακρόχρονον καλὴν διακονίαν αὐτοῦ, ὅστις ἐκέρδισε τὴν ἀγάπην, τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην ἡμῶν, μὲ τὸ ἦθος, τὴν εὐγένειαν, τὴν προσήνειαν, τὴν μετριοπάθειαν καὶ τὴν ἐν γένει παρουσίαν του. Ἄν καὶ ἡ θητεία του ἔληξεν, θὰ παραμένῃ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν Ἀγιορειτῶν ὡς γνήσιος φίλος τοῦ Ἁγίου Ὁρους, καὶ θὰ ἀναμένωμεν τὴν συμπαράστασιν καὶ βοήθειάν του εἰς κάθε εὐκαιρον περίστασιν.

Μὲ τὰς σκέψεις αὐτὰς κλείνομεν τὴν σύντομον ταύτην προσλαλίαν, ἐγχειρίζοντες Ὑμῖν ἐκ μέρους τῆς Ἱ. Κοινότητος ἀντίτυπον τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ἁγίου Ὁρους, καὶ εὐχόμεθα, ἐξοχώτατε κύριε Διοικητά, ἡ Ἐφορος τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Τόπου Κυρία Θεοτόκος νὰ εὐλογήσῃ δαψιλῶς τὸ ἔργον Ὑμῶν, εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν νέων καθηκόντων καὶ τῆς εὐθυνηφόρου ἀποστολῆς σας.